

தீர்க்கதரிசனப் புத்தகம்

தொடங்குவதற்கு: வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் ஒரு வசனப்பகுதிக்கு விளக்கம் அளிப்பதற்கு, இது கிறிஸ்தவர்கள் கடுமையாகத் துன்புறுத்தப்பட்டபோது அவர்களுக்கு எழுதப்பட்டது என்பதை நாம் நினைவில் வைக்க வேண்டும். நல்ல காரணத்திற்காக யோவான் இறைவெளிப்பாட்டு மொழிநடையைப் பயன்படுத்தினார். இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள அடையாளத்துவ மொழியை நேரடியானதாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

ஒரு அறிமுகம்

பெயர்

“வெளிப்படுத்தின விசேஷம்” என்ற பெயர், இந்தப் புத்தகத்தின் கிரேக்க வசனப்பதிப்பின் முதல் வார்த்தையினுடைய மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளது: *apokalupsis* (“இறைவெளிப்பாடு”). சில வேளைகளில் இந்தப் புத்தகம் “The Apocalypse” என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இந்தப் புத்தகத்தின் முதல் வசனம், இது “இயேசு கிறிஸ்து” வினுடைய (“யோவானுடையதல்ல”) “வெளிப்படுத்தினதுமான” (இது ஒருமையில் உள்ளது, “வெளிப்படுத்தினவை” என்று பன்மையில் குறிப்பிடப்படவில்லை) என்று கூறுவதைக் கவனியுங்கள்.

எழுத்தாளரும் தேதியும்

“இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்படுத்துதலை” பெற்றுக்கொண்ட யோவானே இதை எழுதினார் என்பதை இந்தப் புத்தகமே குறிப்பிடுகிறது (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:1). ஆகவே, புதிய ஏற்பாட்டில் (யோவான் சவிசேஷம், 1, 2 மற்றும் 3 யோவான் நிருபங்கள் என்ற) நான்கு புத்தகங்களை எழுதிய அப்போஸ்தலரான யோவானே இதையும் எழுதினார் என்பது தெளிவாகிறது.¹ யோவான், மற்ற எல்லா அப்போஸ்தலர்களின் மரணத்திற்குப் பின்பு உயிர்வாழ்ந்தார் மற்றும் இவர் ஒருவர் தாம் வேதசாட்சியாக கொலைசெய்யப்படுவதற்கு மாறாக இயற்கையான மரணத்தை அடைந்தார்.

இது எழுதப்பட்ட தேதி வழக்காடக் கூடியதாகவும் விளக்கவுரையாளரால் தழுவப்படும் விளக்கவுரையின் கோட்பாட்டைச் சார்ந்ததாகவும் இருக்கையில், பெரும்பான்மையான பழமைவாதக் கல்வியாளர்கள், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் கி.பி. 95ல், டொமீஷியன் என்ற ரோமப்பேரரசரின் ஆட்சிக்காலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்று கூறுகின்றனர். யோவான் பத்மு தீவிற்கு நாடுகடத்தப்பட்டிருக்கையில் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:9) இந்தப் புத்தகத்தை எழுதினார், இதை இவர் “ஆசியாவில் இருந்த ஏழு சபைகளுக்கு” (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:4) எழுதினார். ஆசியா என்பது எபேசு நகரத்தை உள்ளடக்கிய சிறிய ஆசியாவின் மாகாணமாக (நவீன நாட்களின் துருக்கி)

இருந்தது (அதிகாரங்கள் 2; 3 ஆகியவற்றைக் காணவும்).

இலக்கிய வகை அல்லது தோரணை

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம், இலக்கியத்தின் மூன்று வகைகளாக உள்ளது: இறைவெளிப்பாடு, தீர்க்கதரிசனம் மற்றும் நிருபம்.²

இறைவெளிப்பாட்டு இலக்கியம் என்ற வகையில் வெளிப்படுத்தின விசேஷம். “இறைவெளிப்பாட்டு இலக்கியம்” என்றால் என்ன? “இறைவெளிப்பாட்டு” என்பது “மூடப்பட்டிருப்பதை திறத்தல்” அல்லது “முக்காட்டை நீக்குதல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. இறைவெளிப்பாடு என்பது கி.மு. சுமார் 200 முதல் கி.பி. சுமார் 200 வரை, யூதர்கள் மத்தியில் பிரபலமான இலக்கிய வகையாக இருந்தது. கோர்டன் ஃபீ மற்றும் டக்ளஸ் ஸ்டுவர்ட் ஆகியோர், இந்தக் காலகட்டத்தில் யூதர்களும் கிறிஸ்தவர்களும் அறிந்திருந்த இறைவெளிப்பாட்டின் “டஜன்கணக்கான” வற்றைப் பற்றிப் பேசினர்.³

இறைவெளிப்பாட்டு இலக்கியத்தின் பண்புகள். இலக்கியத்தின் இவ்வகை எதைப்போன்று இருந்தது? இதன் முதன்மைப் பண்புகள் பின்வருமாறு: (1) இரட்டை மயமானது (நல்ல மற்றும் பொல்லாத என்ற இரு எதிரெதிர் சக்திகளைச் சித்தரித்தல்) மற்றும் (2) கடைசிகாலத்திற்குரியது (கடைசி நிகழ்வுகளின் மீது கவனம் குவித்தல்). இதன் துணைநிலைப் பண்புகளில் சில பின்வருமாறு: (1) இது தரிசனமாக உள்ளது, (2) இது மேசியாத்துவத்திற்கு உரியதாக உள்ளது, (3) இது தூதரீயத்தையும் அசுத்த ஆவியியத்தையும் வலியுறுத்துகிறது, (4) மிருகங்கள் என்ற அடையாளத்துவத்தைப் பயன்படுத்துகிறது, (5) எண்பலன்களைப் பயன்படுத்துகிறது, (6) சாபங்களின் முன்னுரைத்தலை உள்ளடக்குகிறது,⁴ மற்றும் (7) இருளின் மீது வெளிச்சத்தின் நிறைவான வெற்றியைச் சித்தரிக்கிறது. ஃபீ மற்றும் ஸ்டுவர்ட் ஆகியோர், இறைவெளிப்பாட்டின் பின்வரும் பொதுவான பண்புகளைக் குறிப்பிட்டனர்:

1. பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசன இலக்கியமே, அதிலும் விசேஷமாக எசேக்கியேல், தானியேல், சகரியா மற்றும் ஏசாயா தீர்க்கதரிசனப் புத்தகத்தின் ஒரு பகுதி ஆகியவற்றில் காணப்படுகிறபடியான தீர்க்கதரிசன இலக்கியமே, இறைவெளிப்பாட்டின் ஆணிவேராக உள்ளது.
2. பெரும்பான்மையான தீர்க்கதரிசனப் புத்தகங்களைப் போலின்றி, இறைவெளிப்பாடு என்பது தொடக்கத்தில் இருந்தே உள்ள இலக்கியப் பணிகளாகும்.
3. இறைவெளிப்பாட்டின் “பொருள்பகுதி” மிகவும் அடிக்கடி, தரிசனங்கள் மற்றும் கனவுகளின் வடிவத்தில் முன்வைக்கப்படுகிறது, மற்றும் இது (மறைவான அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ள) குறியீட்டு மொழியாக, அடையாளத்துவமாக உள்ளது.
4. இறைவெளிப்பாட்டின் உருவகங்கள் அடிக்கடி, உண்மை நிலையின் உருவகங்களாக இருப்பதற்கு மாறாக விசித்திரக் கவர்ச்சி வடிவங்களாக உள்ளன.
5. இறைவெளிப்பாடுகளில் பெரும்பான்மையானவை இலக்கிய

நடையில் உள்ளதால், இவைகள் மிகவும் முறைப்படியான பாணியாக உள்ளன.⁵

யூதத்துவ இறைவெளிப்பாடுகள், புனைபெயர் கொண்டு எழுதப்பட்ட பண்பையும் கொண்டிருந்தன, ஆனால் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் இப்படிப்பட்ட பண்பைக் கொண்டிருப்பது இல்லை. இதனாலும் இன்னும் மற்ற காரணங்களினாலும், கர்சன், மூ மற்றும் மோரீஸ் ஆகியோர், “வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தை இறைவெளிப்பாடு என்று கருதத் தயங்கினர்.”⁶ தானியேல் தீர்க்கதரிசனப் புத்தகமும், எசேக்கியேல் மற்றும் சகரியா மற்றும் ஏசாயா தீர்க்கதரிசனப் புத்தகங்களின் ஒரு பகுதியும் கூட இதே தோரணையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இறைவெளிப்பாடு இலக்கியத்திற்கான காரணங்கள். “யோவான் ஏன் அதை இவ்வாறு எழுதினார்?” அல்லது “பரிசுத்த ஆவியானவர் யோவானை இவ்வாறு எழுதும்படி ஏவியது ஏன்?” என்பது இப்படிப்பட்ட இலக்கியத்தைப் பற்றிக் கேட்கக் கூடிய முதல் கேள்விகளில் ஒன்றாக உள்ளது. “எவரொருவரும் அறிவதில்லை” என்பதே இப்படிப்பட்ட கேள்விக்கு உண்மையான பதிலாக உள்ளது. இருப்பினும் நாம், இருகாரணங்களினால், வெளிப்படுத்தின விசேஷம், தானியேல், எசேக்கியேல் ஆகிய புத்தகங்கள் இறைவெளிப்பாட்டு இலக்கியத்தின் நடையில் எழுதப்பட்டன என்று யூகிக்கலாம்: இவை வெளிப்படுத்தவும் மறைத்து வைக்கவும் எழுதப்பட்டன. விளக்கம் அளித்தலின் “திறவுகோலை”க் கொண்டுள்ள சிலருக்கு இது, எழுத்தாளர் கூற விருப்பம் கொண்டிருந்தவற்றை வெளிப்படுத்தும். இருப்பினும் அந்த “திறவுகோல்” குறைவுபடும் மற்றவர்களிடம் இருந்து இது, சத்தியத்தை மறைத்து வைக்கும். இது சிலருக்குப் புரிந்துகொள்ளக் கடினமாயிருப்பதை நோக்கிக்கொண்டுள்ளது என்பது ஏறக்குறைய உறுதியானதாக இருந்தது.⁷

தீர்க்கதரிசனம் என்ற வகையில் வெளிப்படுத்தின விசேஷம். இறைவெளிப்பாட்டு இலக்கிய நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளதற்கும் அப்பால், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் தீர்க்கதரிசனத்தின் புத்தகமாகவும் உள்ளது (காண்க வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:3; 22:18, 19). யோவான் எதிர்காலம் பற்றிக் கூறியது மாத்திரமின்றி (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4:1), அவர் இதை முதன்முதலாக வாசித்தவர்களுக்குத் தேவனிடத்தில் இருந்து ஒரு செய்தியை முன்னதாகக் கூறியும் இருந்தார்.⁸

ஒரு நிருபம் என்ற வகையில் வெளிப்படுத்தின விசேஷம். சில கருத்தில், இறைவெளிப்பாட்டு இலக்கியமாகவும் தீர்க்கதரிசனமாகவும் இருக்கும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் ஒரு நிருபமாகவும் உள்ளது. இது ஒரு நிருபத்தைப் போலத் தொடங்குகிறது (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:4, 11), ஒரு நிருபத்தைப் போல முடிவடைகிறது (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:21), மற்றும் ஆசியாவில் இருந்த ஏழு சபைகளுக்கு ஏழு நிருபங்களைக் கொண்டுள்ளது (காண்க வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2; 3).

“எனவே நாம், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தை, இறையியல் என்ற வார்ப்புடத்தில் வார்த்தைப்பட்ட ஒரு தீர்க்கதரிசனம் மற்றும் நிருபத்தின் வடிவில் எழுதப்பட்டது என்று கண்ணோக்குதல் மிகச்சிறப்பானதாக இருக்கும்” என்று கூறுவதன் மூலம் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தின் தோரணை பற்றிய

நமது கலந்துரையாடலை முடிக்க முடியும்.

எழுதப்பட்ட சூழ்நிலைகள், ஆய்வுக்கருத்து

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் உபத்திரவத்தின் காலத்தின்போது எழுதப்பட்டது. கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்திற்காக மரித்துக் கொண்டிருந்தனர் (காண்க வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 6:9, 10). *முடிவில் தேவன் வெற்றிபெறுகிறார்* என்பதே வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தின் ஆய்வுக் கருத்தாக அல்லது முதன்மைக் கருத்தாக உள்ளது.

இந்தச் செய்தியானது, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் யாருக்காக எழுதப்பட்டதோ, அந்த மக்களின் தேவைகளை எவ்வாறு சந்தித்திருக்கும்? அவர்களின் அப்போதய சூழ்நிலைகள் எப்படி இருந்தாலும் - துன்மார்க்கம் வெற்றிபெறுவதாகக் காணப்பட்டு, பிசாசானவன் அனுகூலம் கொண்டிருந்ததாகத் தோன்றினாலும் - தேவனுடைய சேனைகளும் நன்மையும் மேலோங்கும் என்று யோவான் கூறினார். ஆகையால் கிறிஸ்தவர்கள் இருதயத்தில் பலம் அடைய முடிந்தது! தேவனுடைய மக்கள் வெற்றியணியில் இருப்பார்கள் என்று வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் அறிவிக்கிறது. இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள், உபத்திரவம் ஏற்பட்டாலும் விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்க முடிந்தால், அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட முடியும் மற்றும் இரட்சிக்கப் படுவார்கள். நிறைவில் தேவன் வெற்றிபெறுவார் மற்றும் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தின் முதல் வாசகர்களைத் துன்புறுத்தியவர்கள் உட்பட) சாத்தானும் அவனது சேனைகளும் அழிக்கப்படும் என்று யோவான் கூறினார்!

வரைகுறிப்பு

இந்தப் புத்தகத்திற்குப் பல வழிகளில் வரைகுறிப்பிடுதல் சாத்தியமாக உள்ளது. ரோப்பர் அவர்கள், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்திற்கு, பின்வரும் ஏழு கருத்துக்களினால் ஆன வரைகுறிப்பை ஆலோசனையாகத் தெரிவித்தார்:

- I. ஏழு சபைகளின் மத்தியில் கிறிஸ்து (1-3).
- II. ஏழு முத்திரைகள் கொண்ட புத்தகம் (4-7).
- III. ஏழு எக்காளங்களின் சத்தம் (8-11).
- IV. சபையின் விரோதிகள் பற்றிய அறிமுகம் (12-14).
- V. கோபத்தின் ஏழு கலசங்கள் (15; 16).
- VI. சபையின் பெரும்பான்மையான விரோதிகளின் அழிவு (17-19).
- VII. வலுசர்ப்பத்தின் அழிவு, அதைத் தொடர்ந்து புதிய வானமும் புதியபூமியும் (20-22).¹⁰

பு.ஏ. தீர்க்கதரிசனப் புத்தகத்திற்கு

விளக்கம் அளித்தல்: வெளிப்படுத்தின விசேஷம்

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்திற்கு எவ்வாறு விளக்கம் அளிக்கப்பட வேண்டும்? அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் அளிப்பதற்கு, முதலில் நாம், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு வழிகளை ஆய்வுசெய்வோம்.

விளக்கம் அளித்தலுக்கான பொதுவான கோட்பாடுகள்

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்திற்கு விளக்கம் அளிக்கப் பல் வேறு எழுத்தாளர்களால், நான்கு முதன்மை முறைமைகள் கோட்பாடுகள் அடையாளப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.¹¹

1. முன்நடந்தது என்ற கருத்துடையோரின் கண்ணோக்கு. இந்தக் கோட்பாட்டின்படி, “இதில் உள்ள விஷயங்களில் பெரும்பான்மையானவை இந்தப் புத்தகம் எழுதப்பட்ட காலகட்டத்திற்கு உரியதென்று புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்.”¹² இந்தக் கண்ணோக்கு, “சமகால வரலாற்றுரீதியான” அணுகுமுறை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.¹³ விளக்கம் அளிப்பதில் இந்த அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்துபவர்கள், இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு விஷயமும் நடைமுறையில் மெய்யாகவே, முதல் நூற்றாண்டின் முடிவுக்காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது என்று நம்புகின்றனர்: “யோவானுக்கு அருளப்பட்ட தரிசனங்கள் வளர்ந்து யோவானின் சொந்த நாட்களிலேயே நடந்த நிகழ்வுகளை விவரிக்கின்றன.”¹⁴ இந்தக் கண்ணோட்டத்தைப் பற்றிக்கொண்டுள்ள கல்வியாளர்கள், இப்புத்தகம் கி.பி. 70க்கு சற்று முந்திய காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும் என்று காலம் குறிக்கின்றனர். இது பெரும்பான்மையான மற்றவர்களால் குறிப்பிடப்படும் காலத்தை விடக் கணிசமான அளவுக்கு முந்தியதாக உள்ளது. இந்தக் கண்ணோட்டமானது, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21ம் அதிகாரம் பரலோகத்தை அல்ல ஆனால் சபையைச் சித்தரிப்பதாகக் காணும்படி, விளக்கம் அளிப்பவர்களை வழிநடத்தலாம். மேலும் அவர்கள், இப்புத்தகத்தில் அழிவைக் குறித்த முன்னுரைத்தல்கள் யாவையும் மெய்யாகவே கி.பி. 70ல் நடந்த எருசலேமின் அழிவுடன் தொடர்புடையவை என்றும் நம்புகின்றனர். இந்தக் கோட்பாடு கேட்டுக் கொள்கிறபடி, கி.பி. 70ல் எருசலேமின் அழிவானது, பல்ஸீன நாட்டிற்குப் பறம்பே இருந்தவர்களுக்கு அர்த்தம் நிறைந்ததாக இருந்திருக்கச் சாத்தியக்கூறு இல்லை என்பது இந்தக் கண்ணோட்டத்தின் ஒரு பிரச்சனையாக உள்ளது.

2. வரலாற்றுரீதியான கண்ணோக்கு அல்லது “தொடர் வரலாற்று அணுகுமுறை.”¹⁵ இந்தக் கோட்பாடு, “தரிசனங்களில் உள்ள பல்வேறு விஷயங்களை, அப்போஸ்தலிக்க காலத்தில் இருந்து நவீன காலங்கள் வரையிலும் உள்ள முன்னணி இயக்கங்களைக் கொண்டு அடையாளப் படுத்துவதன் மூலம், சபைவரலாற்றின் நிபந்தனைகளில் பாடப்பொருளுக்கு விளக்கம் அளிக்க நாடுகிறது.”¹⁶ இது, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5 முதல் 19 வரையிலான அதிகாரங்கள், இந்தப் புத்தகம் எழுதப்பட்ட போது எதிர்காலத்தில் நடக்க வேண்டியவையாகவும் இப்போது கடந்த காலத்தில் நடந்தவையாகவும் உள்ளன என்று கருத்துத் தெரிவித்து, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தை, முன்னதாக எழுதப்பட்ட வரலாறு என்ற வகையில் கண்ணோக்குகிறது. இந்த அணுகுமுறை, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தை, “கிறிஸ்துவின் காலத்தில் இருந்து (விளக்கவுரை அளிப்பவரின்) காலம் வரைக்குமான வரலாற்றுத் திட்டக்குறிப்பு” என்ற வகையில் காணுகிறது.¹⁷ விளக்கம் அளித்தலின் இந்த முறைமையானது, புரொட்டஸ்டன்டுகள் மற்றும் கிறிஸ்துவின் சபைகள் ஆகியவற்றின் மத்தியில் மிகவும் பிரபலமானதாக இருந்துள்ளது. இது, இப்புத்தகத்தில் முன்னுரைக்கப்பட்டுள்ளவற்றில் அதிகமானவை, ரோமன் கத்தோலிக்க மார்க்கத்தையும் புரொட்டஸ்டன்டு சீர்திருத்தத்தையும்

எடுத்துரைக்கிறது என்ற கண்ணோட்டத்திற்கு வழிநடத்துகிறது.

3. *எதிர்காலவியல் கண்ணோக்கு*. இந்தக் கண்ணோக்கு, “கிறிஸ்துவின் மறுவருகை மற்றும் அங்கு நெருக்கமான வகையில் தொடர்புபடுதல் ஆகியவற்றிற்கு வழிநடத்தும் முடிவுக்கால நிகழ்வுகளின் காட்சி அமைவுகளாக இப்புத்தகத்தின் மைய அதிகாரங்களைப் புரிந்துகொள்கிறது.”¹⁸ இந்தக் கோட்பாடு, “வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4ம் அதிகாரத்தில் இருந்து முடிவுப்பகுதி வரையில், மனித வரலாற்றின் மிகக் கடைசி நாட்களில் அதின் நிறைவேற்றத்தைக் கண்டறிகிறது என்ற கருத்தைப்பற்றிக்கொண்டுள்ளது.”¹⁹ சில வேளைகளில் 2 மற்றும் 3ம் அதிகாரங்கள் சபை வரலாற்றின் ஏழு காலகட்டங்களைச் சித்தரிப்பதாக நம்பப்பட்டுள்ளன. ஆயிரம் ஆண்டு முன்னரசாட்சிக் கொள்கைக் காரர்கள் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்திற்கு எதிர்காலவியல் அணுகுமுறையைத் தழுவுகின்றனர்.

4. *கருத்தியல் அல்லது ஆவிக்குரிய கண்ணோக்கு (அல்லது வரலாற்றின் தத்துவ இயல் அணுகு முறை)*.²⁰ இந்தக் கோட்பாடு, “இறைவெளிப்பாடு என்ற உடையானது தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்கும் அதற்கு எதிராக அணிவகுத்து நிற்கும் பிசாசின் சேனைகளுக்கும் இடையில், காலங்கள்தோறும் நிலவும் போராட்டத்தை அமைக்க மாத்திரம் நோக்கங்கொண்டிருந்தது” என்ற கருத்தைப் பாரமரிக்கிறது.²¹ “[இந்த அணுகுமுறையின்படி] நிகழ்வுகளின் ஓட்டத்தை, நாம் வரைவளவிடக் கூடியவர்களாவதற்கு அல்ல, ஆனால் தேவனுடைய நபர்த்துவத்தையும் பொதுவான வகையில் உலகத்தின் வழிகளையும் நாம் புரிந்துகொள்ள உதவும்படி ... இந்த அடையாளத்துவம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.”²²

விளக்கம் அளித்தலின் இந்த நான்கு முறைமைகளைப் பற்றி இரண்டு கருத்துகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது:

(1) இவையாவும் இந்தப் புத்தகத்திற்கு விளக்கம் அளிக்க முயற்சி செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்ற உண்மையானது, இவையாவும் சமமாக மதிப்பிடக் கூடியவைகளாக உள்ளன என்று அர்த்தப்படுத்த வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. இவையாவும் பலங்களையும் பலவீனங்களையும் கொண்டுள்ளன, ஆனால் சில அணுகுமுறைகளினால் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட பலவீனங்கள், மற்றவற்றில் உள்ளவற்றைக் காட்டிலும் தீவிரமானவையாக உள்ளன. (இன்றைக்கான சத்தியம் விளக்கவுரை வெளியீட்டு வரிசையில் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1-11க்கு ரோப்பர் அவர்கள் எழுதிய விளக்க உரைக்கான அறிமுகத்தில், இந்த நான்கு அணுகுமுறைகளைப் பற்றிய நல்லதொரு மதிப்பீடு தரப்பட்டுள்ளது.)²³

(2) இந்த நான்கு அணுகுமுறைகள், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்திற்கு விளக்கம் அளிப்பதில் பயன்படுத்தும் முறைமைகளின் சாத்தியக்கூறுகளை முழுவதும் பயன்படுத்தித் தீர்த்து விடுபவைகளாக இருப்பதில்லை. மற்ற முறைமைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன, மற்றும் அணுகு முறைகளின் ஒன்றிணைவு என்பது அடிக்கடி விரும்பித் தேர்ந்துகொள்ளப்படலாம். ரோப்பர் அவர்கள் “தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஞானமுள்ள அணுகுமுறை” என்று தாம் சொற்றொடராக்கம் செய்த ஒரு அணுகுமுறையைப் பரிந்துரைத்தார், இது அடையாளத்துவ அணுகுமுறையை வலியுறுத்துவதாகவும் வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கணக்கில் கொள்வதாகவும் உள்ள ஒரு ஒன்றிணைந்த

அணுகுமுறையாக உள்ளது; வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால், இது விளக்கம் அளித்தலுக்கு ஒரு “அடையாளத்துவ/நடந்து முடிந்தது” என்ற அணுகு முறையாக உள்ளது.²⁴

விளக்கம் அளித்தலுக்கான இந்தப் பொதுவான கோட்பாடுகளுடன் கூடுதலாக, ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 20ல் பேசப்பட்டுள்ள ஆயிரம் ஆண்டுகள்) பற்றிய மூன்று கண்ணோட்டங்கள், இந்தப் புத்தகத்தை ஒரு நபர் புரிந்துகொள்கிற வழியில் செயல்விளைவை ஏற்படுத்தலாம்.

ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி பற்றிய மூன்று கண்ணோக்குகள்

1. *ஆயிரம் ஆண்டு முன் அரசாட்சிக் கொள்கை.* ஆயிரம் ஆண்டு முன் அரசாட்சிக் கொள்கையாளர்கள், கிறிஸ்து ஆயிரம் ஆண்டுக்கு (முன்னதாக) வருவார் மற்றும் அவ்வாறு அவர் வரும்போது, பூமியில் ஒரு இராஜ்யத்தை அமைத்து ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்வார். அதன் பின்பு பரலோகம் அவ்வது நரகத்தின் நித்தியத்துவம் தொடங்கும் என்று நம்புகின்றனர். ஆயிரம் ஆண்டு முன் அரசாட்சிக் கண்ணோட்டத்தின்படி, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தின் பெரும்பகுதியானது, அதை முதன் முதலாக வாசித்தவர்களுக்கு எதிர்காலமாக இருப்பது மட்டுமின்றி, இன்றைய நாட்களின் வாசகர்களுக்கும் அது எதிர்காலமாகவே இருக்கிறது. பாரம்பரியமாக, பெரும்பான்மையான பழமை வாதப் புரொட்டஸ்டன்டுகள் ஆயிரம் ஆண்டு முன் அரசாட்சிக் கொள்கையாளர்களாக இருந்துள்ளனர்.

2. *ஆயிரம் ஆண்டு பின் அரசாட்சிக் கொள்கை.* ஆயிரம் ஆண்டு பின் அரசாட்சிக் கொள்கையாளர்கள், ஆயிரம் ஆண்டுக்காலம் முதலில் நடைபெறும் மற்றும் அதன் பின்பு கிறிஸ்து இந்த ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு (பின்பு) வருவார் என்று நம்புகின்றனர். சுதந்தரக் கருத்துடைய சில இறையியலாளர்கள், பூமியில் தேவனுடைய இராஜ்யம் ஒன்றை நிலைநாட்டுதலை நோக்கி மனிதன் அதிகம் அதிகமாக வளர்நிலையில் சென்றுகொண்டிருக்கிறான் என்று நம்பியதால், இந்த ஆயிரம் ஆண்டுக் காலம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வந்து கொண்டிருந்தது என்று உய்த்துணந்தனர். இருப்பினும் அவர்களின் மாயத்தோற்றமான கருத்தை, இரண்டு உலகப்போர்கள் அழித்து விட்டன. ஆயிரம் ஆண்டு பின் அரசாட்சிக் கொள்கையாளர்கள் சிலர், “சபை யுகத்தை” ஆயிரம் ஆண்டுடன் சமப்படுத்தினர் மற்றும் இவர்கள், சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தல் என்பது “சாத்தானைக் கட்டுவிக்கும்,” இதன் விளைவாக ஆயிரம் ஆண்டுகள் என்பது சவிசேஷத்தின் மாபெரும் வளத்தின் யுகமாக இருக்கும் என்று நம்பினர். அந்த யுகத்தின் முடிவில் கிறிஸ்து மறுபடியும் வருவார் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

3. *ஆயிரம் ஆண்டுகள் இல்லை என்ற கொள்கை.* ஆயிரம் ஆண்டுகள் இல்லை என்ற கொள்கையாளர்கள், நேர்ப்பொருளில் ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி என்பது இருக்காது - ஆயிரம் ஆண்டுகளே இல்லை - என்று நம்புகின்றனர். அதற்குப் பதிலாக அவர்கள், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 20ன் ஆயிரம் ஆண்டுகள் என்பது வேறு எதையோ அடையாளத்துவமாகக் குறிக்க நிற்கிறது என்று நினைக்கின்றனர். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் முழுவதும் அடையாளங்கள் இருப்பது போன்றே, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தில்

உள்ள “ஆயிரம் ஆண்டுகள்” என்பது ஆவிக்குரிய கருத்தின் அடையாளம் என்பதாக அவர்கள் கண்ணோக்குகின்றனர்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்திற்கு விளக்கம் அளிப்பதற்கு குறிப்பான ஆலோசனைகள்

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்திற்கு விளக்கம் அளிப்பதற்கு, மேலே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பொதுவான விளக்கங்களுக்கு அப்பால், ஏற்படுத்தப்படக் கூடிய ஆலோசனைகள் யாவை? நாம் மனதில் காத்துக்கொள்ள வேண்டிய சில உண்மைகள் கீழே தரப்படுகின்றன:

1. இந்தப் புத்தகத்தின் மீது செயல்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை இந்தப் புத்தகம் கொண்டிருப்பதால், இது புரிந்து கொள்ளப்பட முடியும் மற்றும் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இது குறைந்த பட்சம் ஒரு சிலராலாவது புரிந்துகொள்ளப்படும் என்று யூகிக்கப்பட்டது; ஏனெனில் இது, “இந்தத் தீர்க்கதரிசன வசனங்களை வாசிக்கிறவனும், கேட்கிறவர்களும், ... பாக்கியவான்கள்” என்று தொடங்குகிறது (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:3அ). இதே வசனம் தொடர்ந்து “இதில் எழுதியிருக்கிறவைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்களும் பாக்கியவான்கள், காலம்சமீபமாயிருக்கிறது” என்று கூறுவதால் (1:3ஆ), இது செயல்பாட்டை விளைவிக்க வேண்டியதாக இருந்தது. விசுவாச நிறைவு மற்றும் சகிப்புத்தன்மை ஆகியவற்றின் தேவையை இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள பல வசனங்குறிப்புகள் மறைமுகமாக உணர்த்துகின்றன (காண்க வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:10; 12:17; 13:10; 14:4, 5, 12; 21:7, 8). இதன் சத்தியங்கள், ஏழு சபைகளால் மாத்திரமல்ல, ஆனால் மற்றவர்களாலும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கங்கொண்டிருந்தன. அதாவது, ஏழு சபைகளுக்கு எழுதப்பட்ட இந்தக் கடிதங்களில் உள்ள திரும்பத் திரும்பக் கூறப்படும் பின்வரும் புத்திமதிகளில் இருந்து நாம் அடையவேண்டிய முடிவு இதுவாகவே உள்ளது: “காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்” (காண்க வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2; 3).²⁵ ஆகையால், ஓரளவிற்காவது வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும் அந்தப்புத்தகத்தில் இருந்து நாம் கற்றுக்கொள்வற்றிற்குக் கீழ்ப்படியவும் நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும்.

2. அந்த ஏழு சபைகள் உண்மையிலேயே நிலவின என்பதால், அவர்களுக்கு ஆவியானவர் கூற வந்தவைகள் ஏறக்குறைய நேர்ப்பொருளில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியவையாக இருந்தன. இந்த ஒரு விசேஷித்த காரணத்திற்காக இந்த ஏழு சபைகள் குறிப்பாகத் தேர்ந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கலாம் - ஒருவேளை இவைகள் அந்தக் காலத்தில் இருந்த சபைகளின் மத்தியில் பொதுவாக இருந்த பண்புகளை காட்சிப்படுத்தியதால் இவ்வாறு தேர்ந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கலாம்.

3. இந்தப் புத்தகத்தில் விவரிக்கப்பட்டவற்றில், குறைந்தபட்சம் சில விஷயங்கள், இதை முதலில் பெற்றுக்கொண்ட மக்களுக்கு எதிர்காலத்தில் நடப்பவையாக இருந்தன. (காண்க வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:19; 4:1.) ஆகையால், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தில் உரைக்கப்பட்ட விஷயங்கள் யாவும், அதன் முதல் வாசகர்களுக்கு, கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்தவையாக

இருந்தன என்று விளக்கம் அளிக்கும், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் பற்றிய எந்தக் கண்ணோட்டமும் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும்.

4. யோவான் கண்டது எதுவோ அதைக் “காண” முயற்சி செய்தலினால் இந்தப் புத்தகத்தின் தரிசனங்களை ஆய்வு செய்தல் என்பது தொடங்குவதற்கு மிகச்சிறப்பான வழியாக உள்ளது. இந்தப் புத்தகம் நாடகத்துவமானதாக உள்ளது; இது சித்தரிப்புகளால் நிறைந்துள்ளது. அவற்றை நாம் கண்டு மதித்து உணராத வரையில், அவற்றை ஒரு கருத்தில், “உணராத” வரையில், அவற்றை நாம் உண்மையில் புரிந்துகொள்ள மாட்டோம்.

5. இந்தப் புத்தகத்தின் பெரும்பகுதி அடையாளத்துவமாக, உருவக் மொழிநடையில் எழுதப்பட்டதாக உள்ளது. இந்தப் புத்தகத்திலேயே பல இடங்களில், செயல்விளைவில் “இது அதைக் குறிக்கிறது” (காணக் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:20 மற்றும் 5:8) என்று கூறி, இப்புத்தகம், தரிசனங்கள் பற்றிய விபரங்களை விளக்குகிறது என்ற உண்மையைப் பற்றி நாம் நிச்சயமாக இருக்க முடியும். அடையாளங்கள் எதை அர்த்தப்படுத்துகின்றன என்று இந்தப் புத்தகமே கூறும் பகுதிகளில், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் அர்த்தத்தைப் பற்றி நாம் நிச்சயமாயிருக்க முடியும்.²⁶

6. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் நம்மைப் பொறுத்த வரையில் விசித்திரமானதாக இருப்பதாகக் காணப்படுவது போன்று, யோவான் பயன்படுத்திய தரிசனங்களையும் அடையாளங்களையும் புரிந்துகொள்வதற்கு, அவற்றின் குறிப்புகளை அல்லது “திறவுகோல்களை” - நாம் இப்போது உடைமையாகக் கொண்டிராத “திறவுகோல்களை” - கொண்டிருந்த அதன் முதல் வாசகர்களுக்கு அனேகமாக, விசித்திரமாக இராதிருக்கலாம். எவரெட் ஹாரிஸன் அவர்கள், “இது ஒரு விசித்திரமான புத்தகமாக, நவீன வாசகருக்குப் புரியாத மறைபொருள்களால் நிறைந்ததாக உள்ளது. ஆனால் இது, முதல் நூற்றாண்டின் முடிவுக்காலத்தில் இதை வாசித்த விசுவாசிகளுக்கு இவ்வாறு இருந்திருக்க வேண்டும் என்று அவசியம் இல்லை” என்று கூறினார்.²⁷

7. இந்தப் புத்தகத்தின் தரிசனங்களில், ஒவ்வொரு விபரமும் முக்கியமானதாக அல்லது அர்த்தம் நிறைந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்பது சாத்தியமல்ல. ஃபீ மற்றும் ஸ்டுவர்ட் ஆகியோர் இதைப் பின்வருமாறு நன்கு குறிப்பிட்டனர்:

தரிசனங்களை முழுமையானவைகளாக ஒருவர் காணவேண்டும் தவிர, அவற்றின் எல்லா விபரங்களையும் ஒப்புமையாக வலியுறுத்தக் கூடாது. இந்த விஷயத்தில் தரிசனங்கள் உவமைகளைப் போல் உள்ளன. முழுமையான தரிசனம் சிலவற்றைக் கூற முயற்சி செய்கிறது; அதன் விபரங்கள் (1) நாடகத்துவச் செயல்விளைவுக்கானவையாக (6:12-14) அல்லது (2) குறிப்புரைக் கருத்துக்களை வாசகர்கள் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளாதபடிக்கு, முழுமையின் சித்தரிப்பைக் கூட்டுபவையாக (9:7-11) இருக்கின்றன.²⁸

தரிசனத்திற்கு முழுமையான வகையில், நாம் விளக்கம் அளிக்க வேண்டும். தரிசனம் முழுதிலும் கர்த்தர் எதைக் கூறிக்கொண்டிருந்தார்? தரிசனத்தின் விபரங்கள் குறிப்பிடத் தக்கவைகளாக இராதிருக்கலாம்.

8. அடையாளங்களையும் தரிசனங்களையும் புரிந்துகொள்ள முயற்சி

செய்வதில், எழுத்தாளர் மற்றும் அவரது வாசகர்களின் வரலாற்றுரீதியான சந்தர்ப்பப்பொருள் ஆழ்ந்து சிந்திக்கப்பட வேண்டும். சந்தர்ப்பப்பொருள் என்றால் என்ன?

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தில் பழைய ஏற்பாடு அடிக்கடி மறைவாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது அல்லது மேற்கோள் காண்பிக்கப்படுகிறது. அந்த மறைவான கருத்துக்கள், ஒரேவிதமான வார்த்தைகள் எப்போதும் ஒரேவிதமான விஷயங்களைக் குறிப்பிட அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தில் திரும்பக் கூறப்பட்ட பழைய ஏற்பாட்டு வார்த்தைகள் அல்லது அடையாளங்கள், ஒத்ததன்மையை அல்ல ஆனால் ஒன்றுபோல் இருக்கும் தன்மையையே சுட்டிக்காண்பிக்கலாம்.

ஒரு “அடையாளத்துவ உலகம்” இந்தப் புத்தகத்திற்குள்ளேயே நிலவுகிறது. இதே பண்பு மற்ற இறைவெளிப்பாட்டு எழுத்துக்களிலும் தெளிவாக உள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், பிரபலமான பயன்பாட்டில், விசேஷமாக சபை போன்ற மிகச்சிறிய சமூகத்தில், வழக்கமாகக் குறிப்பிட்ட சில விஷயங்களை குறித்து, சில வார்த்தைகள் அல்லது உருவகங்கள் மற்ற விஷயங்களையும் குறிக்க நிற்கின்றன. அந்த அடையாளங்கள் எவற்றை அர்த்தப்படுத்தின என்பதற்கான குறிப்புகளை, மார்க்கவிதியில்லாத “இறைவெளிப்பாட்டு இலக்கியம்” நமக்குத் தரலாம்.

வரலாற்றுரீதியான சூழ்நிலைகள் ஆழ்ந்து சிந்திக்கப்பட வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, இந்தப் புத்தகம் உபத்திரவ காலத்தின்போது, உபத்திரவத்தைப் பற்றி எழுதப்பட்டதாக இருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது. முதல் நூற்றாண்டில் உலகத்தை ரோமாபுரி ஆண்டது என்ற உண்மை, இந்தப் புத்தகத்தின் அடையாளங்களில் குறைந்தபட்சம் சிலவற்றிற்கு விளக்கம் அளிப்பதையாவது பாதிக்கிறது.

9. இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள எந்த வசனப்பகுதிக்கும் விளக்கம் அளிப்பதற்கு, அந்த வசனப்பகுதி இந்தப் புத்தகத்தின் வடிவமைப்பில் எங்கு பொருந்துகிறது என்பதை அறிதல் அவசியமாக உள்ளது. இது கவனமாக வடிவமைக்கப்பட்ட புத்தகமாகக் காணப்படுகிறது; ஆகையால், அந்த வடிவமைப்பிற்குள் ஒரு வசனப்பகுதி எங்கு காணப்படுகிறது என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாக இருக்கலாம்.²⁹

10. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தின் விபரங்கள், புரிந்துகொள்ளப்படக் கடினமானவைகளாக உள்ள வேளையில், இந்தப் புத்தகத்தின் முதன்மை வலியுறுத்தம் புரிந்துகொள்ள சுலபமானதாக உள்ளது. ஒரே அமர்வில் இந்தப் புத்தகத்தை வாசித்து முடிக்கும் மற்றும், இதில் உள்ள தனித்த, முதன்மைச் செய்தியைத் தேடும் எவரொருவரும் அதைக் கண்டறியச் சாத்தியம் உள்ளது. அந்தச் செய்தி அல்லது ஆய்வுக்கருத்து என்ன? வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம், உபத்திரவப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களுக்கு எழுதப்பட்டது என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. இந்தப் புத்தகத்தின் ஆய்வுக்கருத்து அல்லது முதன்மைக் கருத்து பின்வருமாறு: முடிவில் தேவன் வெற்றியடைகிறார். இந்தப் புத்தகத்தின் சில இடங்களில் தேவன் வெற்றியடைவதாகத் தோன்றுவதில்லை; ஆனால் முடிவில் அவர் வெற்றியாளராகிறார், மற்றும் அவர்பக்கம் இருந்து அவருக்கு விசுவாசநிறைவுடன் உள்ள யாவரும் கூட வெற்றியாளர்கள்

ஆகின்றனர்!³⁰

11. இந்தப் புத்தகத்தின் முதல் வாசகர்களுக்கு எந்தக் கருத்தையும் ஏற்படுத்தாத வகையில் இந்தப் புத்தகத்திற்கு விளக்கம் அளிக்க முடியாது. தொடர் வரலாற்றுரீதியான அணுகுமுறையும் எதிர்காலவியல் அணுகுமுறையும் இந்த விதியை மீறுவனவாகக் காணப்படுகின்றன. அதாவது, இந்த அணுகுமுறைகளில் ஏதேனும் ஒன்று சரியானதாக இருந்தால், இதன் வசனப்பகுதியானது இதன் முதல் வாசகர்களுக்குச் சிறிதளவே அர்த்தம் கொண்டதாக அல்லது அர்த்தம் எதுவும் அற்றதாக இருக்கும்.

12. அடையாளத்துவ மொழிநடைக்கு, அது நேர்ப்பொருளில் இருப்பது போன்ற வகையில் விளக்கம் அளிக்கப்படக் கூடாது. வேதாகமத்தின் பெரும்பான்மையான புத்தகங்களை நாம் அணுகுவதில் இருந்து மாறுபட்ட வகையில் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தை நாம் அணுக வேண்டும். பொதுவான விதி பின்வருமாறு உள்ளது: ஒரு வசனப்பகுதியில் அடையாளத்துவ மொழிநடை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்று நினைப்பதற்கு நல்லதொரு காரணம் இல்லாத வரையில், அது எப்போதும் நேர்ப்பொருளில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் இந்த விதியைத் தலை கீழாகத் திருப்புகிறது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்திற்கு விளக்கம் அளிப்பதற்கான விதி பின்வருமாறு: ஒரு வசனப்பகுதியை நேர்ப்பொருளில் எடுத்துக் கொள்வதற்கு நல்லதொரு காரணம் இல்லாதவரையில், அது அடையாள அர்த்தத்தைக் கொண்டிருப்பதாகவே எப்போதும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்.³¹ வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 7 மற்றும் 14 ஆகிய அதிகாரங்கள், மிகச்சரியாக 144,000 ஆத்துமாக்கள் மாத்திரம் இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்று விளக்கம் அளிக்கப்படுவது போன்று, பல விஷயங்களில் மக்கள், அடையாளத்துவ மொழிநடையை நேரடி அர்த்தமாக எடுத்துக்கொள்ளும் தவறைச் செய்கின்றனர்.

13. பொதுவாக, தெளிவான வசனப்பகுதிகளுக்கு விளக்கம் அளிப்பதற்கு, கடினமான அல்லது தெளிவற்ற வசனப்பகுதிகள் பயன்படுத்தப்பட முடியாது. ரோப்பர் அவர்கள், “உருவகநடை வசனம், வேறொரு இடத்தில் உள்ள தெளிவான போதனைக்கு நேரெதிராக இருக்கிறது என்பது போன்ற வகையில் ஒரு உருவகநடையிலான வசனப்பகுதிக்கு ஒருபோதும் விளக்கம் அளிக்காதீர்கள்” என்று கூறினார்.³² வேதாகமத்தின் வேறொரு இடத்தில் அது தெளிவாகப் போதிப்பதை, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் நேரெதிரானதாக ஆக்கு வதில்லை.

முடிவுரை

கடினமான, புரிந்துகொள்ள இயலாத இந்தப் புத்தகம் இன்றைய நாட்களில் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மதிப்பு ஏதேனும் உடையதாக இருக்க முடியுமா? ஆம்! வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் அதன் தொடக்க வாசகர்களுக்கு மாத்திரமல்ல ஆனால் அதன் வார்த்தைகளை வாசிக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பயன்தரும்படியாகவே எழுதப்பட்டது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் நமக்குப் புதிர்களின் புத்தகமாக மாத்திரம் நிலைத்திருந்தால், அதில் இருந்து நாம் என்ன பெற வேண்டும் என்று தேவன் விரும்பினாரோ, அதை நாம் பெறாதவர்களாக இருப்போம். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தின்

செய்தியை நாம் எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்த முடியும்?

முதலாவது, இதன் முதல் வாசகர்களுக்கு இது நம்பிக்கையைக் கொண்டு வந்ததைப் போலவே, நமக்கும் இது ஆறுதலையும் நம்பிக்கையையும் கொண்டு வருகிறது. அவர்களைப் போன்று நாம் துன்புறுத்தப்படலாம் அல்லது துன்புறுத்தப் படாதிருக்கலாம், ஆனால் அப்போதும் நாம், பிசாசின் சேனைகளினால் மூழ்கடிக்கப்படுவதை உணரமுடியும். நாம் அந்த நிலையில் இருக்கும்போது, தேவன் நம்மை வெற்றியாளர்கள் ஆக்குவார் என்பதை அறிதல் நல்லதாக உள்ளது.

இரண்டாவது, இது எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும், விசுவாச நிறைவுடன் இருத்தல் எவ்வளவு கடினமானதாக இருந்தாலும், விசுவாச நிறைவுடன் இருக்கும்படி நம்மை ஊக்குவிக்கிறது. ஆகிக்கிறிஸ்தவர்கள், தங்கள் வாழ்வு அபாயத்தில் இருந்தபோதிலும் விசுவாச நிறைவுடன் இருக்கும்படி ஊக்குவிக்கப்பட்டனர் மற்றும் பலர் விசுவாசத்தில் நிலைத்திருந்தனர். நாம் தேவனை விட்டுத் திரும்புவதற்கு நமது பிரச்சனைகள் காரணமாவதை நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது. அதற்குப் பதிலாக நாம், “மரணபரியந்தம் உண்மையாயிருந்தால்” (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:10) நாம் வெற்றிபெறுவோம் என்பதை நமது சிந்தையில் காத்துக்கொள்வது அவசியமாக உள்ளது.

உண்மையில் நாம், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தின் தொடக்கத்தில் கூறப்படும் பின்வரும் கூற்றின் உண்மைத்தன்மையைப் புரிந்துகொண்டால், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் அளிக்க இருக்கும் யாவற்றையும் நாம் பெற்றுக்கொள்கிறோம்: “இந்தத் தீர்க்கதரிசன வசனங்களை வாசிக்கிறவனும், கேட்கிறவர்களும், இதில் எழுதியிருக்கிறவைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்களும் பாக்கியவான்கள்” (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:3).

குறிப்புகள்

¹ அப்போஸ்தலரான யோவான் இப்புத்தகத்தை எழுதினார் என்று வசனப்பகுதி குறிப்பாகக் கூறுவதில்லை ஆனால் இது வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:1, 9ல் மறைமுகமாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இன்னொரு யோவான் இதன் எழுத்தாளராக இருந்தார் என்று சிலர் நம்புகின்றனர். இருப்பினும் பழைமையான விளக்கவுரையாளர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள், மறைமுகக் குறிப்பை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர் மற்றும் பழங்காலப் பாரம்பரியமும் அப்போஸ்தலரான யோவானையே இதன் எழுத்தாளராகக் கண்ணோக்குகின்றது. ²D. A. Carson, Douglas J. Moo, and Leon Morris, *An Introduction to the New Testament* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 1992), 478; Gordon D. Fee and Douglas Stuart, *How to Read the Bible for All Its Worth* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 2003), 250. ³Fee and Stuart, 251. ⁴M. Rist, “Apocalypticism,” *Interpreter’s Dictionary of the Bible* (Nashville: Abingdon Press, 1962), 1:157-61 என்ற புத்தகத்தில் இருந்து தழுவுப்பட்டது. மற்ற இரு பண்புகள், “புனைபெயரில் எழுதப்பட்டது” (எழுத்தாளரின் பெயரைத் தவிர வேறொரு பெயரில் எழுதப்பட்டது) மற்றும் “வானவியல் ஆதிக்கங்கள்” (பௌதீக வட்டாரத்திற்கு மாறாக ஆவிக்குரிய வட்டாரத்தை உரைத்தல்) என்ற பாடங்களில் கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளன. இறைவெளிப்பாட்டு இலக்கியம், இருளின் மீது வெளிச்சத்தின் வெற்றியைச் சித்தரிக்கிறது என்று ரிஸ்ட் அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை. ⁵Fee and Stuart, 251-52. ⁶Carson, Moo, and Morris,

479. மற்றும் ஸ்டூவர்ட் ஆகியோர், வெளிப்படுத்தி விசேஷம் புனைபெயர் கொண்டு எழுதப்பட்டாதால், இந்தப் புத்தகம் “ஏதோ ஒருவகையில் ... தனது சொந்த உலகத்திற்கு உரியதாக உள்ளது” என்று கருத்துத் தெரிவித்தனர் (Fee and Stuart, 252). ⁷சாத்தியமான மற்ற காரணங்கள் David L. Roper, *Revelation 1-11*, Truth for Today Commentary series (Searcy, Ark.: Resource Publications, 2002), 20 என்ற புத்தகத்தில் தரப்பட்டுள்ளன. ⁸திர்க்கதரிசனம் என்ற வகையில் வெளிப்படுத்தி விசேஷம் என்பது பற்றி ஒரு கலந்துரையாடல், Fee and Stuart, 251-53 ல் தரப்பட்டுள்ளது. ⁹Carson, Moo, and Morris, 479. ¹⁰Roper, 56.

¹¹Everett F. Harrison, *Introduction to the New Testament* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1971), 462-65; Carson, Moo, and Morris, 482-83. Also, helpful charts on “Interpretations of Revelation” and “Theological Perspectives on Revelation” are provided in H. Wayne House, *Chronological and Background Charts of the New Testament* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 1981), 145. ¹²Harrison, 463. ¹³Carson, Moo, and Morris, 482. ¹⁴Ibid. ¹⁵இந்த அணுகுமுறை “நாள்வரிசை முறைமை ரீதியான கண்ணோக்கு” மற்றும் “வரலாற்றின் புறக்குறிப்பு அணுகுமுறை” என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது (Roper, 20). ¹⁶Harrison, 463. ¹⁷Carson, Moo, and Morris, 482. ¹⁸Harrison, 463. உண்மையில் இந்தக் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டுள்ளவர்களில் பெரும்பான்மையான மக்கள், 4 முதல் 19 வரை உள்ள அதிகாரங்கள், பரவசநிலைக்கும் பூமியில் கிறிஸ்து தமது ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சியை நிலைநாட்ட வரும் நாளுக்கும் இடையில் உள்ள ஏழு ஆண்டுகாலத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றன என்று நம்புகின்றனர். ¹⁹Carson, Moo, and Morris, 482-83. இந்த எழுத்தாளர்கள் எதிர்காலவியல் அணுகுமுறையை ஒப்புக் கொண்டிருந்தனர். ²⁰ரோப்பர் அவர்கள் இந்த அணுகுமுறையை “அடையாளத்துவ அணுகுமுறை” என்று அழைத்து, அத்துடன் கூடுதலாக, மேலே குறிப்பிட்ட பெயர்களுடன் இது “நாடகத்துவ முறைமை,” “திர்க்கதரிசன கொள்கை முறைமை” மற்றும் “காலமற்ற கருத்து” என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டார் (Roper, 24).

²¹Harrison, 464. ²²Carson, Moo, and Morris, 483. ²³Roper, 13-27. ²⁴Ibid., 25-26. ²⁵இந்த வார்த்தைகள், வெளிப்படுத்தி விசேஷம் புத்தகத்தை வாசித்தவர்களுக்கு (அல்லது அதை வாசிக்கக் கேட்டவர்களுக்கு) உரைக்கப்பட்டவையாகக் காணப்படுகிறது, ஆனால் அவற்றின் தோற்றகால வாசகர்கள் ஒரு பங்காக இருக்கவில்லை. ²⁶“யோவானே தமது உருவங்களை விளக்கப்படுத்துகிறபோது, விளக்கப்படுத்தப்பட்ட இந்த உருவங்கள் உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்ளப்பட்டு மற்ற உருவங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு தொடக்க இடமாகப் பணிசெய்திருக்க வேண்டும்” (Fee and Stuart, 255). ²⁷Harrison, 460. ²⁸Fee and Stuart, 256. ²⁹இந்தப் புத்தகத்தின் வடிவமைப்பு பற்றிய பகுத்தாய்வுகள் Fee and Stuart, 259-61, என்ற மற்றும் House, 146-47. என்ற புத்தகங்களில் தரப்பட்டுள்ளன. ³⁰ரோப்பர் அவர்களும் இதைப்போன்ற கூற்று ஒன்றை ஏற்படுத்தினார். விளக்கம் அளித்தவின் நான்கு முதன்மைக் கோட்பாடுகளைப் பற்றிக் கலந்துரையாடியபின் அவர், நாம் படித்துள்ள அணுகுமுறைகளின் அடிப்படை முடிவும் வியக்கத்தக்க வகையில் ஒன்றாகவே உள்ளது: யாவும் கூறப்பட்டு மற்றும் செய்யப்பட்ட பின்பு, நாம் தேவனுக்கு விசுவாசநிறைவுடன் நிலைத்திருந்தால், நாம் வெற்றிபெறுவோம். “உங்கள் முழுபலத்துடன் அந்த சத்தியத்தைப் பற்றிக் கொள்ளுங்கள்” என்று முடிவுரையாகக் கூறினார் (Roper, 27).

³¹Ray Summers, *Worthy Is the Lamb* (Nashville: Broadman Press, 1951), 48. ³²Roper, 32.